

gen Tvivl om, at det ikke vil lykkes, selv om det er nok saa retslig begrundeligt, at faa Regeringen til at ændre noget som helst i sin Stilling, og nu er det vel ogsaa for sent. Vi er jo alle enige med det ærede Medlem i, at det gælder om at faa Ro om Banken, men hvad er det, der skaber Uroen? Det er den Maade, hvorpaa Regeringen har ført Kommissionsloven ud i Praksis. Det er det, der skaber Uroen, ikke Oppositionen, som kritiserer. Hvis den højtærede Justitsminister havde fulgt Ændringsforslaget den Gang og gjort Kommissionen til en Undersøgelsesret med det samme, som straks kunde begynde Forundersøgelsen, saa snart der var rejst Sigtelser — og Sigtelse mod Direktørerne kunde i Løbet af meget faa Dage være rejst af den offentlige Anklager paa Grundlag af det Materiale, der allerede forelaa, og det, som i Løbet af meget kort Tid ad sædvanlig Vej kunde tilvejebringes —, saa havde det været saaledes, at af hele Forundersøgelsen, af alle Forklaringer, afgivne for Kommissionen som Undersøgelsesret, skulde der tages stenografisk Referat, ikke blot af de egentlige Afhøringer, ogsaa af andre Forklaringer, afgivne til Retten, og at dette stenografiske Referat skulde offentliggøres. Saa havde Sagen været klar, og der havde ikke været mere Vilkaarlighed, end vi overhovedet har i vor Retspleje, naar Kommissioner behandler saadanne Sager. Men i Stedet for har den højtærede Justitsminister helt og holdent set bort fra dette Ændringsforslag og fulgt Loven, saaledes som han selv forelagde den, saaledes at der kun er Tale om en ren Efterforskningskommission, som han, hvis det behagede ham, kunde konstituere som Undersøgelsesret. I Stedet for at det skulde være en Undersøgelsesret med det samme, som Udvalget ønskede, lader han den fungere, saaledes som det kunde lade sig gøre efter hans Forslag, som en Efterforskningsinstitution, der ikke har noget Sidestykke i vor Retsplejelov og ikke har noget Præcedens, og ingen ved, hvordan denne ubestemmelige Efterforskningskommission har arbejdet. Den højtærede Justitsminister søger ikke at faa at vide, hvordan den arbejder, han siger, at han ved det ikke, og ingen ved, hvorvidt dens Materiale skal offentliggøres eller ikke, eller hvad af det der skal offentliggøres, og hvordan det overhovedet skal bruges. Og denne Efterforskningskommission skal saa selv, naar den mener det passende, konstituere sig som Undersøgelsesret til at undersøge det ved Efter-

forskningen tilvejebragte Materiale, som den selv som Efterforskningskommission først har skaffet til Veje. Det er jo der-ved, al Vilkaarligheden fremkommer. Men naar nu den højtærede Justitsminister har fulgt denne Fremgangsmaade — jeg mener altsaa, at den efter Loven er ulovmedholdelig —, saa maa hans Stilling til dette Efterforskningsmateriale dog være den samme, som hans Stilling er til det ad sædvanlig Vej tilvejebragte Efterforskningsmateriale, og der er dog vel ikke Tvivl om, at den højtærede Justitsminister maatte være berettiget til at gøre sig bekendt med Efterforskningsberetninger og -materiale fra Politiet, og at han f. Eks. kunde underrette sin Kollega Handelsministeren om det i et Tilfælde, hvor det, som her, drejer sig om en Bank, overfor hvilken Handelsministeren har det øverste bankmæssige Tilsyn og Ansvar, ja, ligefrem ifølge Banklovens § 21 kan rejse Tiltale, naar han mener, der er begaaet Svig eller grov Uorden. Naturligvis maatte han kunne det. Men naar han kan det, hvoraf udledes saa — naar han her er gaaet udenfor, hvad der var Lovgiverens Hensigt, og hvad der staar i Loven — Hjemmelen for, at han ikke kan gøre Finansudvalget bekendt med dette Efterforskningsmateriale? Det er der ingen som helst Hjemmel for.

Rode: I den overordentlige Samling om Landmandsbankens Forhold var det ærede Medlem Hr. Pürschel Ordfører for Udvalget, som afgav Betænkning om Lovforslaget angaaende Kommissionsundersøgelsen, og han udtalte sig da ganske klart om de Ændringer, der foresloges, og paa en saadan Maade, at intet andet Medlem fandt Anledning til at tage Ordet. Disse Udtalelser blev saaledes fremsat paa det samlede Udvalgs Vegne. Det ærede Medlem har nu gjort Folketingets Opfattelse af denne Sag til Genstand for en Fortolkning, og det vil derfor, forinden man kan afgøre, om der er Enighed herom eller ikke, være af Betydning at erfare, hvad det ærede Medlem paa et bestemt Punkt mente med sine Udtalelser. Jeg skal derfor tillade mig at rette den Forespørgsel til det ærede Medlem Hr. Pürschel, om hans Udvikling var saaledes at forstaa, at det efter hans Mening er i Strid med Lovens Forudsætning, at et Brudstykke af en Undersøgelse offentliggøres under Forhandlingen, men at det derimod er hans Opfattelse, at alle Dokumenter og hele Materialet vedrørende den af Justitsministeren for-